

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม
ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ

THE COMPARISON OF ENGLISH LEARNING ACHIEVEMENT ON TENSES
OF MATTHAYOMSUKSA 2 WATSONGTHAM MUNICIPALITY SCHOOL
THAT LEARNED BY USING SKILL TRAINING EXERCISE
WITH LEARNED BY TRADITION METHOD

สมสินธ์ รักบุญ¹ และ อรุณช ลิ้มศิริ²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ โดยมีวัตถุประสงค์ 4 ประการ ได้แก่ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังเรียนแบบปกติ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนที่เรียนด้วยแบบปกติ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม สังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่เรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ได้มาโดยเลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense 2) แผนการจัดการเรียนรู้ ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 3 แผน ๆ ละ 6 ชั่วโมง จำนวน 18 ชั่วโมง 3) แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ที่เรียนแบบปกติ จำนวน 3 แผน ๆ ละ 6 ชั่วโมง จำนวน 18 ชั่วโมง จำนวน 3 แผน ๆ ละ 6 ชั่วโมง จำนวน 18 ชั่วโมง 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้คะแนน คือ ถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ ใช้ระยะเวลาในการทดลองโดยจัดกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 6 สัปดาห์ เป็นเวลา 18 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) และสถิติ t-test แบบ Dependent t-test และแบบ Independent ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าเท่ากับ 82.34/83.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05

¹นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
E-Mail : somsin_8618@hotmail.com

²อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
E-Mail : ornuch.l@ru.ac.th

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, แบบฝึกเสริมทักษะ, การเรียนแบบปกติ

Abstract

This research was to study the results of the comparison of the learning achievement in english subject Tense of students Mathayomsuksa 2 who studied using a skill training exercise with tradition learning with 4 objectives 1) to build and find the effectiveness of the tense english language enhancement practice exercise in accordance with the 80/80 criteria. 2) to compare academic achievement before and after learning management using skill exercises 3) to compare academic achievement before and after regular classes 4) to compare the academic achievement of the students who study with the skill practice exercise with the students who study with the tradition course. The sample group was students Mathayomsuksa 2/1 at Wat Song Tham Municipality School. the Municipality of Phra Pradaeng Samut Prakan Province. Who studied in the first semester of academic year 2020, 30 students were obtained by Purposive Sampling. The research instruments were: 1) the Tense English skill training exercise; 2) the learning management plan, which were studied by using 3 skill enhancement exercises, 6 hours each for 18 hours each 3) 3 Plans for Learning english subject tense, which were 3 plans of 6 hours each for 18 hours each 6 hours for 18 hours 4) 1 set of achievement test. it is a multiple choice test with 4 choice options, scoring is correct, 1 score is wrong, 0 points for 30 questions. This study was conducted by using the English Language skills exercise of Students Mathayomsuksa 2/1 for 6 weeks for 18 hours. Data were analyzed by finding mean, percentage, standard deviation. Efficiency value (E1 / E2) and t-test statistic in independent type dependent t-test.

The research results were found that

1) The efficiency of the skill training was 82.34 / 83.85, which is higher than the specified criteria.

2) achievement after learning by using the skill training form. significantly higher than before studying at the level .05.

3) The academic achievement after learning using normal teaching was significantly higher than before at the level .05.

4) The comparison of the academic achievement of the students who studied with the Skill Training was higher than those of the tradition students. With statistical significance at the level .05.

Keywords : Comparison of Academic Achievement in English Subjects Skill Practice, Tradition Learning

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นการเรียนขั้นพื้นฐาน มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผู้บริหารสถานศึกษาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้เล็งเห็นความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ได้พยายามหาวิธีการปรับปรุงส่งเสริมและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมาตลอด แต่ความพยายามดังกล่าวไม่ประสบความสำเร็จมากนัก เพราะปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาซึ่งมีสาเหตุหลายประการ ภัสรา อุดการ (ออนไลน์, 2556) กล่าวว่าครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ขาดความรู้ในกลวิธีสอน รวมทั้งขาดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาทำให้เกิดปัญหาในด้านวิธีสอน ซึ่งได้แก่สอนอย่างไรเด็กจึงจะได้ ทักษะทั้ง 4 ด้าน คือทักษะการฟัง การพูด การเขียนและการอ่าน (สุมิตรา อังวัฒน์กุล, 2555 : 23) ที่กล่าวว่า ในอดีตที่ผ่านมาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจะเน้นในเรื่องการรู้หลักไวยากรณ์ การจดคำศัพท์การแปลความหมายจากภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ และจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย เพราะเชื่อว่าวิธีสอนที่เน้นในเรื่องดังกล่าวจะสามารถทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ แต่ผลที่ปรากฏออกมาคือผู้เรียนมีความรู้แต่ไม่สามารถจะใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ นอกจากนี้ นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายท่าน ได้สรุปสาระสำคัญที่เป็นสาเหตุให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ มีหลายประการ ดังนี้ (สมโภชน์ ธรรมแสง, 2556 : 3) 1.ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูขาดแคลนผู้ทรงคุณวุฒิและความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากครูไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ จึงขาดความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่แม่นยำในเนื้อหา ขาดความรู้และเทคนิควิธีสอน 2.ปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษ ไม่ชอบทำกิจกรรมระหว่างเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นการสมมติ ทำให้ขาดความกระตือรือร้น และไม่ตั้งใจทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ 3. เกี่ยวกับวิธีสอนครูไม่ได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตามหลักสูตรปัจจุบัน จึงไม่เข้าใจวิธีสอนที่เน้นการใช้ภาษาและไม่สามารถคิดกิจกรรมการสอนที่เหมาะสมได้ จึงทำให้กิจกรรมการเรียนจำเจ ซ้ำซาก เป็นผลทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนน่าเบื่อหน่าย 4. ปัญหาด้านสภาพแวดล้อมในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศได้เรียนในช่วงเรียนเท่านั้น ซึ่งใช้เวลาเพียงวันละ 1 ชั่วโมง นอกจากนั้นผู้เรียนไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษเลย เพราะนักเรียนจะใช้ภาษาแม่ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ผู้วิจัยทำการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม ตำบลตลาด อำเภอพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนต่า นักเรียนมีปัญหาด้านการฟัง เช่น ฟังคำสั่งไม่เข้าใจ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ ซึ่งส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนาการพูดได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่า เห็นได้จากรายงานผลการประเมินคุณภาพวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม ในปีการศึกษา 2561 และ 2562 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 63.61 และ 65.54 ตามลำดับ ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำที่โรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนแบบปกติภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกกับนักเรียนที่เรียนด้วยแบบปกติ

เนื้อหาที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรมที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในการอ้างอิง การวิเคราะห์และการอภิปราย โดยนำเสนอรายละเอียดดังต่อไปนี้ 1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ 2. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม 3. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ 4. แผนการจัดการเรียนรู้ 5. การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ 6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย การจัดการเรียนรู้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่อง Tense

วิธีดำเนินการวิจัย

1. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้การวิจัยแบบ The Two - Group Pretest-Posttest Design (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 144)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองพระประแดง จังหวัดสมุทรปราการ ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 มีทั้งหมด 2 โรงเรียน จำนวน 4 ห้องเรียน นักเรียนจำนวน 120 คน ซึ่งนักเรียนในแต่ละห้องมีการจัดห้องเรียนแบบความสามารถ คือ กลุ่มเรียนเก่ง กลุ่มเรียนปานกลาง และกลุ่มเรียนอ่อน

กลุ่มทดลองใช้แบบฝึกเสริมทักษะ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

กลุ่มควบคุม ใช้การเรียนแบบปกติ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

กลุ่มหาประสิทธิภาพ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเทศบาลป้อมแมลงไฟฟ้า เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 1 ห้อง มีนักเรียน จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3. เครื่องมือการวิจัยและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense 2) แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 3 แผน ๆ ละ 6 ชั่วโมง จำนวน 18 ชั่วโมง 3) แผนการจัดการเรียนรู้การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ที่เรียนแบบปกติ จำนวน 3 แผน ๆ ละ 6 ชั่วโมง จำนวน 18 ชั่วโมง 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก กำหนดการให้คะแนน คือ ถูกได้ 1 คะแนน ผิดได้ 0 คะแนน จำนวน 30 ข้อ

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense 1.1) ศึกษาหลักสูตร มาตรฐาน ตัวชี้วัด หน่วยการเรียนรู้ และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 1.2) กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและ

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

จุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตรและเนื้อหา 1.3) เลือกหน่วยการเรียนรู้ ตามหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับสาระแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยผู้วิจัยได้เลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้จัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แบบฝึกเสริมทักษะ ดังนี้ แบบฝึกเสริมทักษะที่ 1 Present Simple Tense แบบฝึกเสริมทักษะที่ 2 Present Continuous Tense แบบฝึกเสริมทักษะที่ 3 Past Simple Tense 1.4) ดำเนินการสร้าง แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense 1.4 นำร่างแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข 1.5) ดำเนินการปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อ ซึ่งแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินแบบฝึกเสริมทักษะทั้ง 3 แบบฝึกเสริมทักษะพบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 แสดงว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการทดลองได้ 1.6) ดำเนินการ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

2. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense จำนวน 3 แผน จำนวน 18 ชั่วโมง ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 6 ชั่วโมงแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Present Continuous Tense จำนวน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 6 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ 2.1) ศึกษา หลักสูตร เอกสาร ตำรา ขอบข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร 2.2) ศึกษา รูปแบบและองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดองค์ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1. สาระสำคัญ 2. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. สาระการเรียนรู้ 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 7. การวัดผลประเมินผล 2.3) ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense 2.4) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense จำนวน 3 แผน ๑ ละ 6 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง 2.5) นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข 2.6) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ของเนื้อหาด้วยแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ซึ่งแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 แสดงว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการทดลองได้ 2.7) ดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

3. การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense จำนวน 3 แผน จำนวน 18 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Present Simple Tense จำนวน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Present Continuous Tense จำนวน 6 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Past Simple Tense จำนวน 6 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ 3.1) ศึกษา หลักสูตร เอกสาร ตำรา ขอบข่าย กลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และกำหนด

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ. 2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยให้สอดคล้องกับคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ในหลักสูตร 3.2)ศึกษารูปแบบ และองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้ยึดองค์ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้ 1.สาระสำคัญ 2. มาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด 3. จุดประสงค์การเรียนรู้ 4. สาระการเรียนรู้ 5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ 6. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ 7. การวัดผลประเมินผล 3.3)ศึกษาวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense 3.4)เขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense จำนวน 3 แผน ๆ ละ 6 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง 3.5) นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข 3.6) ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ซึ่งแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจึงจะถือว่ามีความเหมาะสม ซึ่งผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 3 แผนการจัดการเรียนรู้พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 แสดงว่า มีความเหมาะสมมากที่สุด และมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการทดลองได้ 3.7) ดำเนินการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและความเที่ยงตรงของเนื้อหา (IOC) นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

4. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้ 4.1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาหลักการ เนื้อหา และวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4.2)ศึกษาทฤษฎีหลักการ วิธีการสร้างและแนวคิดในการสร้างข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบอิงเกณฑ์ จากหนังสือวัดผลการศึกษาของ สมนึก ภัททิยธนี (2553: 55-139) หนังสือการวิจัยเบื้องต้น ของ บุญชม ศรีสะอาด (2555: 53-66) และตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4.3)

ดำเนินการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ กำหนดการให้คะแนน ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน 4.4) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข 4.5) ดำเนินการสร้างและปรับปรุงแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาด้วยแบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบบประเมินมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 4.6) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และพิจารณาความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหาและจุดประสงค์ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC แล้วเลือกค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวม เท่ากับ 0.87 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรง และสอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ แต่ต้องปรับปรุงในบางข้อ จึงทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และปรับปรุงข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ไม่ถึง 0.5 โดยการแก้ไขในส่วนของคำถามตัวเลือก ความถูกต้องของการใช้ภาษาและความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และนำข้อคำถามที่แก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง 4.7)

นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วทั้ง 60 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาที่นี้ได้เรียนมาแล้ว จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งแบบทดสอบจะต้องมีความยากง่ายระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ปรากฏว่าเข้าเกณฑ์ 40 ข้อ จึงคัดเลือกไว้ 30 ข้อ ซึ่งมีความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.33 ถึง 0.78 และมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.89 4.8 นำแบบทดสอบทั้งหมดที่คัดเลือกไว้ ทั้งหมด 30 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียน

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

กลุ่มเดิมอีกครั้ง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เคยเรียนเนื้อหามาแล้ว แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 4.9 ปรับปรุงและจัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบชุดเดียวกันแต่ทำการสลับข้อและตัวเลือก ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป กำหนดความหมายของคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนน 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลของผลการประเมิน (มาเรียม นิลพันธุ์, 2555: 196) ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item objective Congruence: IOC โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง ให้คะแนน +1

ไม่แน่ใจ ให้คะแนน 0

เห็นว่าไม่สอดคล้อง ให้คะแนน -1

4. **หาประสิทธิภาพ** นำแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ที่สร้างขึ้นไปหาประสิทธิภาพและปรับปรุงในขั้นตอนต่าง ๆ มีขั้นตอนในการปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นทดลองกับนักเรียนรายบุคคล (Individual Tryout) โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหาเนื้มาก่อน จำนวน 3 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะตามเกณฑ์ 80/80 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 72.41/75.56 แสดงว่า แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense มีประสิทธิภาพไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน

ขั้นที่ 2 ทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะ ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหาเนื้มาก่อน จำนวน 9 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์ 80/80 ของการทดสอบกับนักเรียนกลุ่มเล็ก มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 78.76/80.74

ขั้นที่ 3 การทดลองภาคสนาม (Field Tryout) โดยนำแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหาเนื้มาก่อน จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน โดยจัดกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน โดยนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ของการทดสอบแบบภาคสนาม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.34/83.85

5. วิธีการทดลอง

ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ใช้ระยะเวลาทั้งสิ้น 6 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 1 กันยายน 2563 ถึงวันที่ 8 ตุลาคม 2563 วันละ 1 ชั่วโมง รวมเวลาสอนทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง

วิธีการดำเนินการ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1. ทดสอบ ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ใช้เวลาในการทดสอบ 1 ชั่วโมง 2. ดำเนินการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบย่อยแต่ละเล่ม จากนั้นเรียนด้วย แบบฝึกเสริมทักษะ ขณะเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มตัวอย่าง ตอบคำถามของบทเรียนลงในกระดาษคำตอบ เมื่อเรียนเสร็จ ทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน 3. ดำเนินการสอนโดยใช้การสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 4. นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบโดยใช้วิธีการทางสถิติ t-test Independent

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย ร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 106) ค่าดัชนีความสอดคล้อง (นรินทร์ สังข์รักษา, 2555: 263) ค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) ค่าความยาก (Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ t-test Dependent / t-test Independent

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการเปรียบเทียบการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Tense ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ สรุปผลได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ มีค่าเท่ากับ 82.34/83.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนที่เรียนแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน-หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักเรียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	30	11.42	3.79	39.96*	.000
หลังเรียน	30	25.47	3.08		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.42 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.79 และผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 25.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.08 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังได้ที่เรียนแบบปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	10.41	3.78	38.96*	.000
หลังเรียน	24.46	3.07		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 10.41 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.78 และผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.07 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	S.D.	t	Sig.
กลุ่มทดลอง	30	25.47	3.08	39.98*	.000
กลุ่มควบคุม	30	24.46	3.07		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 25.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.08 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนแบบปกติ มีคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.46 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.07 และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนหลังเรียนทั้งสองกลุ่ม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าการเรียนแบบปกติอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ผลการทดลองเพื่อตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะ โดยใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ของการทดสอบแบบภาคสนาม มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.34/83.85 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิไลรัตน์ วสุรีย์ (2555 : 63-64) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริง/สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับท้องถิ่น ในรายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่นมีค่าเท่ากับ 87.80/80.50 2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ พบว่า คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา กองทรัพย์ (2558 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้น

**NMCCON
2021**

การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา

ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ.2564

"สู่ชีวิตวิถีใหม่ ด้วยงานวิจัยทางสุขภาพและการบริการ"

27 มีนาคม พ.ศ. 2564

มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 96.90 - 98.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างการใช้ชุดการสอนและหลังการใช้ชุดการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80/80

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติวิชาภาษาอังกฤษพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังได้รับการเรียนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ควรศึกษาโครงสร้างหลักสูตร แผนการจัดการเรียนรู้โดยละเอียด และจะต้องปฏิบัติตามกิจกรรมให้ครบทุกขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผน เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ในขั้นเสนอเนื้อหา ควรเป็นกิจกรรมที่ทุกคนได้มีส่วนร่วม เนื่องจากผู้เรียนได้มีส่วนร่วมน้อยมาก

3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูต้องมีการเสริมแรง เนื่องจากจะทำให้ผู้เรียนสนใจเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการจัดการกิจกรรมเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เฉพาะทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากผู้เรียนยังขาดทักษะการฟังและการพูด

2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เนื่องจากได้มีการบูรณาการกับรายวิชาอื่น ๆ ด้วย

เอกสารอ้างอิง

นรินทร์ สังข์รักษา.(2555).การวิจัยและพัฒนาทางการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม : โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด.(2555).การวิจัยเบื้องต้น.พิมพ์ครั้งที่ 7.กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

โรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม. (2552).หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเทศบาลวัดทรงธรรม (กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ).

ภัสรา อุดการ.(2556).การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในระดับชั้นมัธยมศึกษา. ออนไลน์.สืบค้นจาก <http://16593-5268-PB> เมื่อวันที่ (2564, 15 มีนาคม).

มาเรียม นิลพันธุ์.(2555).วิธีวิจัยทางการศึกษา.พิมพ์ครั้งที่ 6.นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.(2551). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

วิไลรัตน์ วสุรีย์.(2555). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เอกสารจริงเกี่ยวกับท้องถิ่น. ในรายวิชา อ 0112 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี.

สมิตรา อังวัฒนกุล.(2555).วิธีการสอนภาษาอังกฤษ.พิมพ์ครั้งที่ 4.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สมโภชน์ ธรรมแสง.(2546).การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง.กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพัตรา กองทรัพย์.(2558).การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้กิจกรรมแบบเน้นงานปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 .กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- สมนึก ภัททิยธนี.(2553).การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.